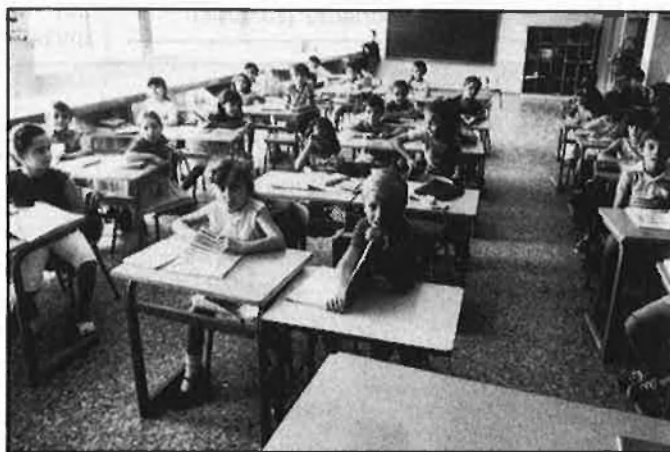


Carme Miquel*

Pares i mestres, per la llengua

A Cullera, el 10 de maig, milers de persones, —parees, ensenyants i alumnes— es van aplegar en la II Trobada d'Ensenyament en Valencià. Una concentració del tot significativa que va ser obviada per tots els mitjans de comunicació valencians.



reivindicació quasi exclusiva dels ensenyants passa a ser-ho també d'altres sectors, especialment dels pares d'alumnes.

Un indicador

Caldria preguntar-se per què en el camp dels ensenyants hi ha hagut, comparativament, una major conscienciació respecte a la normalització lingüística que en altres àmbits professionals. Una explicació sociològica hi deu haver. El ben cert és que des dels anys seixanta la demanda d'ensenyament en valencià ha estat una constant entre sectors representatius —pedagògics i sindicals— del professorat. I, en certa mesura, la teoria s'ha unit a la pràctica —ja des dels mateixos anys seixanta— en aquelles situacions que ho feien una mica possible.

No vull dir que tot haja estat fàcil ni que puguem contemplar el futur de l'escola valenciana amb triomfalismes. Simplement, tracte de parar esment en una realitat que s'observa: l'escola en valencià aconsegueix adhesions, sobretot a mesura que es va consolidant.

Potser les adhesions ho són a la dedicació personal d'uns ensenyants, o a una manera diferent de fer escola. Tal vegada el procediment que utilitzen els mestres és convincent: sense estridències, amb explicacions raonades i entenedores per als grups socials a què es dirigeixen, amb l'exemple pràctic de cada dia...

En qualsevol cas, a partir de la Trobada de Cullera, calia fer-ne la constatació. En aquest país nostre d'autoodis i desficacis ens trobem amb un nou indicador a analitzar i amb uns fets que han de rebre suport.

**Coordinadora de Pares, Professors i Alumnes per l'Ensenyament Públic en Valencià (CPPAEPV)*

Els mitjans de comunicació del País Valencià —inclòs EL TEMPS— han ignorat completament un acte celebrat el 10 de maig a Cullera, malgrat tenir-ne informació. Em referesc a la II Trobada d'Escoles d'Ensenyament en Valencià de la Ribera Alta i la Ribera Baixa. Aquesta ignorància em sembla greu, perquè en aquesta societat dels *mass media*, si un fet no és noticiat, és com si no s'hagués produït, i la seua importància és immediatament minimitzada. Per això mateix, aquest setmanari té doble responsabilitat quan no dedica ni una lletra al tema, en tant que és capaç en un mateix número de dedicar tres pàgines al disseny de joies, dues a Dalida, quatre a entrevistar un futbolista del Barça i quatre més a la febre de la lota catalana. Em permet, per tant, amb aquest escrit, esmenar la falta.

Cullera, el 10 de maig

La notícia estricta és que el de 10 de maig, al col·legi públic «Llopis Marí» de Cullera, es va celebrar la Segona Trobada d'Escoles d'Ensenyament en Valencià de la Ribera, organitzada per la Coordinadora d'aquestes escoles. S'hi aplegaren entre 10.000 i 15.000 persones, que, al llarg del dia, participaren en les nombroses activitats organitzades.

A la Ribera Alta i la Ribera Baixa hi ha vint-i-tres escoles que realitzen ensenyament en valencià. Totes elles s'han organitzat en una Coordinadora de Centres que aplega pares i mestres. Entre les diverses realitzacions destaquen la Trobada de l'any passat, a Benifaió, i la Trobada d'enguany. El significat d'aquests actes, com també el de la mateixa Coordinadora, tenen la transcendència de suposar una defensa de l'escola en

valencià i una afirmació dels principis que la informen. El fet que les manifestacions tinguen un caire festiu i àmpliament popular és una altra característica a tenir en compte.

La Trobada de Cullera, i la resta d'activitats de la Coordinadora són concrecions d'un ampli moviment de base que sorgeix al voltant de l'escola en valencià i, alhora, té com a motor aquesta escola.

Com va sorgir la Coordinadora de la Ribera i d'altres

Quan el curs 1985-86 es va iniciar l'ensenyament en valencià al col·legi Trullàs de Benifaió, es varen produir les conegudes manifestacions d'autoodi que tots coneixem. Mestres i pares afrontaren el conflicte de manera decidida i, després de resolt,

abordaren la manera de consolidar el seu projecte. La solidaritat de la resta d'escoles de la Ribera va fer possible l'organització de la Primera Trobada, justament al col·legi Trullàs, i alhora, s'estructurava la Coordinadora.

En uns altres indrets, amb característiques una mica diferents, havien anat apareixent d'altres grups semblants. A Massanassa, impulsada per pares i mestres, es va crear la Coordinadora de Pares, Professors i Alumnes per l'Ensenyament Públic en Valencià, que en aquests moments està implantant-se en diverses comarques. L'objectiu de tots aquests col·lectius és el de consolidar i eixamplar l'ensenyament en valencià des de l'escola infantil (guarderia) fins a la Universitat. El fet que cal destacar-ne és que allò que en principi era una